

تولید علم (ش.ش)

تولید علم (ش.ش) «طی کردنِ خودآگاه فرایندی است خلاقانه که به تأسیس، بومیسازی یا تکمیل یک علم بیانجامد.» این فرایند، شامل روزآمد و هماهنگ کردن مفاهیم، بهینه کردن روش ها و نتایج و ترمیم پیکربندی و گسترش ساحات آن و... هم می شود.

تولید علم از راه «تعاملِ علمِ ساختی» حاصل می شود. همه پاسخ های تازه اعم از نظریه، یافته های موردی و... از راه کوشش های پژوهشی دانشمندان، خود از سنخ فرآوری علم است. طبیعتاً این کاوش ها در «مرز دانش» رخ می دهد. برجیدن مجهولات و سازوار کردن و پیراستن علوم از ناهمگونی ها و تناقضات، ایجاد پیکربندی های تازه در علم، به تعامل درآوردن گزاره ها و ساحات نوپدید در علوم موجود، همه، از سنخ فرآوری علم اند.

به عبارت دیگر، تولید علم کوششی روشمند برای حل مسأله ای نوپنیا در مرز دانش است. به عبارت دیگر فرآیندی است روشمند برای فرآهم آوری نسخه های معرفتی و دستیابی به محصول معرفتی. در تولید علم، منبع، روش (شامل ابزار) و هدف رکن هستند. محصول معرفتی ممکن است شناخت یک پدیده، حل یک مسأله، دفاع یا ابطال یک نظریه و... باشد. جامع میان همه ی این ها را می توان حل مسأله هم دانست. تولید علم گسترش سپهر معرفت را در پی دارد. شاید بهترین روش برای تولید علم اسلامی امروزه، روش زمینه ای باشد که در طلوع مهر بکار گرفته شده است.

پیوند های مرتبط

علم انسانی اسلامی

دانشرا

موجهیت دانشرایی

علم انسانی

علم نارس